

tur, secundum magis communem sententiam, Tusch. dicit. conclus. 86. n. 17. Roland. conf. 61. num. 28. lib. 3. Pacian. dicit. c. 35. n. 19. lit. L. Menoch. conf. 4. n. 28. & dicit. conf. 4. n. 28. & dicit. conf. 261. n. 2. Florian. in d. l. si servitus, nota. 2. n. 3. vers. An autem, Fulg. ibidem, Ceminian. in cap. ut circa, col. 2. vers. Secundo casu de elect. in 6. Quod debet limitari secundum quod de Lega proxime diximus. Sed cum indefinite verbum collectivum ponitur, ut populus plebs, & similia, indefinita pro universali in omni dispositione accipitur; Tusch. lit. 1. conclus. 87. per totam, Dian. conf. 17. num. 21, lib. 1.

Ibi: Eritque isthac sententia.

- 39 Extrat apud nos l. 22. tit. 1. p. 7. qua stabilitum est, ut si delinquens veniam ab adversariis in causa, in qua poena sanguinis esset imponenda, obtineat ante sententiam, ab ea liberetur; circa quam constitutionem dubitari Nosstrates, an sufficiat cum uno eorum ad quos vindicta spectat, pacem inire, ubi plures sunt haeredes, vel consanguinei offensi in eodem gradu; vel oporteat omnino consentire? & praeter opiniones, quarum in presenti, D. Covarr. meminit, est alia quae vult sufficere, ut major pars adversariorum consentiat; argumento l. & suum haeredem, 8. ff. de pact. & l. fin. C. qui bonis ceder. post. Sed receptius est, omnium desiderari, nam quod omnes similiter tangit, ab omnibus debet approbari; l. fin. C. de auctor. praestand. de quo Greg. Lop. in dicit. l. 22. gloss. 6. Ant. Gom. variar. lib. 3. c. 3. num. 40 62. Morl. in expor. jur. tit. 1. q. 14. Cancr. variar. part. 2. c. 11. n. 69. Plaza in epitom. delictor. c. 46. n. 7. Jul. Clar. receptor. sent. lib. 5. §. fin. quest. 58. n. 14. Cevall. quest. 77. In quo est notandum, quod si extent liberi, & uxor occisi, sufficere cum illa pacifici, ut reus ab ordinaria poena liberetur, nam eadem filiis praefertur; Cevall. num. 6. 7. Flores de Mena variar. lib. 1. quest. 7. a n. 7. & si concurrant extranei haeredes, & consanguinei defuncti, illos esse praefereandos in remissione delicti; tenent Ant. Gom. num. 64. Cevall. num. 2. cum seqq. Padil. in l. transigere, n. 59. C. de transacionib.

Ad Num. 9.

- 41 Sic docent Guttierr. d. q. 83. n. 2. Menoch. d. conf. 173. n. 25. Pacian. d. c. 35. n. 18. Mantia. d. n. 12. Gracian. dicept. 341. n. 6. 7. qui plurimos referunt, & diximus alibi; sed hoc casu quando aequè convenit omnibus sub universali comprehensis Indefinita accipitur universaliter nõ ex humanitate, imò ex necessitate; quod planè probat. l. si ita relictum 44. ff. de leg. 2. ubi Pomponius quamvis in secundo casu in quo erat dubium, cum testator dixisset: Quantum unus haeres meus habebit, tantum Stichodari volo; mentem disponentis interpretatus sit in haeredum favorem? id facere nequivit, quando testator indefinite loquutus est; quoniam manifesta, ac certa erat voluntas, atque ita necessario contra haeredes respondit, quos valde oneravit accipiens pro universali indefinitam; quo casu nulla humanitatis ratio potest considerari; imò iniquum esset, tantum tribuere uni legatario, quantum omnibus haeredibus, nisi verborum vis ad id compelleret; de quo supra id num. 5. in principio, num. 2.

Verf. Septimò colligitur.

- 42. Quamvis asseruimus supra, ad n. 5. Pomponium

in d. l. si servitus, egisse de æquivalentia indefinitæ pro universali, sequuti D. Covarr. & alios, verius videtur, dubium illius textus fuisse, an dispositio, vel obligatio ad futura extendatur, si de eis specialiter non sit conventum? quæ dubitatio non absolvitur accipiendo illa Indefinita. Ne luminibus officiat, pro universali, ac si dictum fuisset, Ne omnibus luminibus officiat, Adhuc enim ambigi posset, non lumina, quæ non erant tempore contractus, sub stipulatione continerentur ex defectu consensus; quemadmodum sub donatione omnium bonorum, futura non veniunt, Menoch. cum multis conf. 496. n. 114. vers. Respondetur primo: Sic procurator constitutus ad omnia negotia, vel lites non potest agere, aut tractare futuras omnino, de novo ortas; Cevall. plures referens, quest. 498. Similiter qui hereditatem suam donat, non censetur bona futura comprehendere; Bartol. in l. quæstum, §. penult. ff. de legat. 1. Guttierr. de juram. confirmat. part. 1. c. 11. num. 4. Crot. qui communem dixit in l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verbor. obligat. Et generaliter consensus non extenditur ad futura, nisi verba universaliter adhibeantur, nisi jure ita cautum sit; ut in l. fin. C. quæ respign. oblig. pos. aut ex mente contrahentium colligatur, l. qui cum, 9. & ibi Gloss. in §. fin. verbo, transegit. ff. de transact. l. Aurelius, 29. §. 1. ff. de liber. legat. l. si stipulatus fuerim, 76. §. 44. l. si à colono, 89. l. cum stipulamur, 125. ff. de verb. obligat. cap. fin. de rescript. Marefcot. variar. lib. 2. cap. 139. a n. 8. Melo de induc. debitor. q. 20. per totam. Huc respexit Pomponius in d. l. si servitus, dum ait humanitas motus, stipulationem non efficiendi luminibus, futura etiam comprehendere, adherendo magis menti contrahentium, quam verbis; ut in simili fecit Justinianus in d. l. fin. C. quæ respign. Quæ quidem humanitas valde fuit necessaria, quia de rigore juris aliud erat dicendum; non solum propter prædicta, sed etiam quoniam in re dubia contra stipulatorem est respodendum; l. veteribus 40. ff. de pact. l. quidquid astringenda, 99. ff. de verb. oblig. ubi Jason. n. 3. Menoch. conf. 179. n. 19. Unde inferitur, d. l. si servitus. nihil conducere ad questionem; an Indefinita equipolleat universali? Neque ullo modo Ulpiano posse refragari in d. l. 2. ff. de lib. & postum. cum circa diversa versentur: quæ interpretatio maximè comprobatur ex l. in lege 77. ff. de contrahend. empr. ubi venditione fuerunt exceptæ lapidicinæ, ubicumque essent, & tamen Labolenus decidit, futuras lapidicinas, si postea inveniantur, non comprehendi sub exceptione lapidicinarum, etsi per verba universalia fuerint exceptæ.

Et ne objiciat quis nobis ejusdem Pomponii verba. ibi; Humanitas est verbo generali omne lumen significari. Ex quibus videtur sentire Consultus sub verbo, omne universali ex sua natura etiam futura lumina comprehendendi. Advertendum est, Consultum ex suppositione per verbum, omne lumen, futura significasse; nam cum egisset de presentibus, ac futuris luminibus, postea usus est verbo universali, quo declaravit, stipulationem ad omnia præmissa extendi, Videas supra n. 31. cum seqq. alium intellectum.

Verf. Octavo eodem pacto.

Ex dictis supra ad num. 5. pro intellectu hujus l. 2. ff. de lib. & postum. colligitur ejus vera decidendi ratio: quia pater filios, ut oportet, non exheredavit, scilicet nominatim: Unde etsi aliis constaret velle omnes filios exheredare, vel unum certum ex illis, nihilominus nulli exhereditatio noceret, quia neque omnes, neque unum signo indubitabili evidenter

Verf. Decimoquinto, aperitur.

De intellectu c. quia circa, 22. de privileg. late si Barbof. in collect. ad illud, ubi plures refert, & nos infra, c. 17. n. 143. Quæstio autem non est de æquivalentia Indefinitæ pro universali; sed an remissio Decimarum extendatur ad futuras, quæ deberentur ex prædiis de novo Monasterio quæstis: quæ quæstiones inter se differunt, ut constat ex dictis supra n. 42. cum seqq. Neque enim ex eo quod indefinita pro universali accipiat, necessario sequitur, futura, & incognita comprehendere; quandoquidem neque ipsa Universalis ex sua natura talia complectitur, ut ibidem fufe probavimus.

Verf. Decimo, ab eodem.

- 46 Notandum est, quod auro vel argento legato, non solum rudis materia continetur, sed etiam quicquid ex eo factum in bonis testatoris reperitur, l. cum aurum, 10. ff. de aur. argent. legat. Menoch. conf. 49. n. 42. & de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 162. num. 28. Tondut. resolut. civil. cap. 13. n. 13. vers. Eadem ratione, atque ita indefinita, lego aurum, æquivalent universali, lego omne aurum; quamvis differentia sit inter contenta sub universali, ut inter massam auri, & annulos aureos, quibus Indefinita minus proprie videbatur convenire, quam rudi materia; quod est contra ea, quæ diximus de natura propositionis indefinitæ; hoc tamen provenit ex communi usu loquendi, secundum quem appellatione argenti, vel auri, veniunt quæ ex eo facta sunt, sicut ipsa rudis materia, & usus loquendi communis verborum proprietati præferendus est, l. Labeo, 7. §. 1. ff. de supellect. legat. l. librorum, 50. §. quod tamen. Casfius ff. de leg. 3. Molin. de primogen. lib. 1. c. 4. n. 36. Menoch. conf. 266. n. 63. Cevall. tom. 1. quest. 409. Felician. de censib. in proam. n. 30. in fin. Pareja de instrument. edit. tom. 1. tit. 1. resol. 3. §. 5. num. 90. Aug. Barbof. in collect. ad c. ubicumque, num. 4. in fine, de pan. in 6. Adverte tamen pecuniam argenteam, vel auream, auro, vel argento legato, non deberi; Menoch. & Tondut. ubi supra. Illius loquendi styli reddidit rationem Consultus in d. l. quæstum, §. illud furtassit.

Ad Num. 10.

- 48 Indefinita affirmativa in testium depositione pro universali non habetur, quod secus est in Negativa: Cyriac. tom. 3. contr. 407. n. 65. Serd. dec. 263. n. 10. Pacian. d. c. 35. n. 20. cum seqq. Menoch. conf. 73. n. 16. Tusch. d. concl. 86. n. 31. Mascard. de probat. concl. 1205. n. 19. Ancherr. in rubric. de reg. jur. in 6. Marfil. singul. 171. Crot. in tract. de testib. part. 7. num. 99. vers. Duodecimo plenè, Natta conf. 164. n. 25. volum. 1. Quod fallit, si testis deponat indefinite super articulo continente universalitatem, tunc enim Indefinita pro universali habetur; Tusch. ubi proxime, n. 35. Mascard. num. 29.

Verf. Decimo ex his.

- 49 Non est omnino superflua distinctio Bartoli; nam quoties considerata mente proferentis, materia subiecta, adhuc dubium sit, an Indefinita pro universali sit accipienda, vel non; recurrendum erit ad odium, aut favorem rei, de qua agitur; atque ita Bartolum sequuntur Menoch. d. conf. 173. n. 27. & alii, alii, quos ipse refert Tusch. d. concl. 86. n. 28. Pacian. d. c. 35. num. 20. in addit. N. Jaf. in l. 2. num. 18. ff. de lib. & postum.

Verf. Decimotertio hinc colligitur.

- 50 Hoc nedum est ita in Affirmativa, sed etiam in Negativa, quæ ex vi propriae significationis æquivalent universali, ut diximus: nam si ex æquivalentia resultat absonus intellectus, Indefinita nunquam sapit naturam universalis, Pacian. d. cap. 35. num. 35.

AD CAPUT XIV.

De conditione, aut modo, donationi adjecta in favorem Tertii.

SUMMARIUM.

- 1 Donatio perfecta dicitur, cum ad libitum donatoris nequit revocari.
- 2 Ad perfectionem donationis inter vivos acceptatio desideratur.
- 3 Post acceptam donationem modus, aut conditio et adjecti non potest.
- 4 Fallit, si in continenti adjectur.
- 5 In conjunctis ordo non attenditur.
- 6 Qui de interpretatione. 1. quoties 3. C. de donat. q. sub mod. scripsere.
- 7 An in obligationibus, qua re contrahuntur, alteri per alterum actio jure civili queratur?
- 8 Lex juris antiqui correctoria non extenditur ultra casum in ea expressum.
- 9 Hodie jure Regio alteri per alterum actio queri non prohibetur.
- 10 Secundus donatarius in casu d. l. quoties, dominium, aut possessionem sine traditione non querit.
- 11 Quid de jure Partitarum? refertur Affirmativa.
- 12 Negativam qui sustinent.
- 13 Explicatur l. 1. C. de donat. quæ sub modo.
- 14 L. tit. 4. p. non est correctoria juris communis.
- 15 Donatio Ecclesie facta; modo adjecto, si non impleatur, agitur ad implementum, nisi expressum sit, ut modo non servato revocetur.
- 16 Donatio prædicta non revocatur ob omissionem Prælati solius, qui modum non implet.
- 17 Modo non impleto, qui fuit causa finalis donandi, donatio revocatur; non si impulsiva, quia solum agitur ad implementum.
- 18 Modus appositus in donatione facta Ecclesie, ipsius favore causa impulsiva censetur.
- 19 Ad revocandam donationem ex l. 1. C. de donat. q. sub mod. dominium probare oportet.
- 20 Mora quæ requiritur ad revocationem donationis ob modum non impletum, purgari potest.
- 21 Ad revocandam donationem ex d. l. 1. mora non est opus.
- 22 Utrum in specie d. l. quoties, liceat revocare pactum in favorem Tertii post acceptationem principalis donatorii? traditur sententia negativa.
- 23 Refertur affirmativa.
- 24 Hac approbatur, & enucleatur.
- 25 In casu d. l. quoties, nullum jus queritur secundo donatario ante ipsius acceptationem.
- 26 Explicatur l. 1. ff. qui sine manum. ad libert. pervener.

- 27 Heres non potest pactum in favorem libertatis per defunctum adjectum revocare.
- 28 Exponitur l. si cum fundum, ff. de pact.
- 29 Exceptio firmat regulam in contrarium.
- 30 Donatio inter vivos ante acceptationem liberè potest prohibito revocari.
- 31 Donator potest revocare pactum adjectum in favorem proprii heredis donationi.
- 32 An valeat donatarius modum implere post illum revocatum à donatore?
- 33 In re sua quilibet est moderator, & arbiter.
- 34 Pactum adjectum donationi in utilitatem Tertii, postquam ipse acceptaverit, revocari nullo modo potest.
- 35 Donatio facta infanti, vel ei qui in ventre est, sine acceptatione, statim irrevocabilis est.
- 36 Ubi juramentum non revocandi intervenit, an pactum in favorem Tertii possit ante acceptationem revocari?
- 37 Ex d. l. quoties, actio utilis legatario non competit secundo; antequam acceptet.
- 38 Ex donatione non acceptata obligatio civilis, aut naturalis non acquiritur.
- 39 Obligatio parit actionem, & hæc sine illa nasci non potest.
- 40 An per acceptationem Notarii nomine absentis, maneat irrevocabilis donatio?
- 41 Ex consensu Partium claudicare contractus jure potest.
- 42 Utrum ex acceptatione Notarii acquiratur absentis utilis actio?
- 43 Et si caveatur Statuto, ut alteri per alterum actio queratur; ad agendum sine cessione ratihabito debet præcedere absentis.
- 44 An extant l. 2. tit. 16. lib. 5. Recopilat. possit donatio ante acceptationem revocari?
- 45 Defenditur D. Covarruvias, ne sibi contrarius videatur.
- 46 Ex stipulatione pro absente ante ratihabitationem nulla nascitur obligatio.
- 47 Que persone possint jure communi pro aliis stipulari? remissivè.
- 48 Jure Regio, licet stipulari alteri permissum sit, donatio ante acceptationem potest revocari.
- 49 Actio sine cessione quando alteri per alterum queritur? remissivè.
- 50 Notario pro absente stipulato actio sine cessione queritur.
- 51 An post adventum diei, quo pactum in favorem Tertii erat exequendum, possit revocari, ubi nondum acceptatum est.
- 52 In casu d. l. quoties, pactum in favore Ecclesie potest ante ejusdem acceptationem revocari.
- 53 Alteri per alterum jure communi licet stipulari favore Cause pie.
- 54 Donatio ad pias causas potest ante acceptationem revocari.
- 55 Promissio facta Deo de erogando aliquid Cause pie est irrevocabilis sine acceptatione.
- 56 D. Covarruvias ab Hermosilla objectione defenditur.
- 57 Nihil interest quoad juris effectus inter donationem principaliter factam, & eam, que secundario fit, ut in casu d. l. quoties.
- 58 Donatio dotis causa facta, re integra, ante acceptationem potest revocari.
- 59 Explicatur l. si ego 10. §. si res, ff. de jur. dot.
- 60 Quod ipsis contrahentibus obstat, & eorum successoribus debet obstarè.
- 61 Dominium cum sua causa transit in successorem.
- 62 Heres in utilitatem, & incommoam defuncti succedit.

- 63 Nemo plaris ad alium transfert, quam ipse habet.
- 64 Heres in omne jus defuncti succedit.
- 65 Mandatum re integra morte ejus, qui mandavit, expirat.
- 66 Revocatio mandati ad pias Causas heredi mandatis non est permessa.
- 67 Heres donationem à defuncto factam ante acceptationem revocare non valet.
- 68 Donatum dotis causa, matrimonio non sequito, conditione reperitur.
- 69 In contractibus innominatis etiam favore pie Cause celebratis jure communi locus est penitentie.
- 70 Jure Regio in contractibus innominatis penitere non licet.
- 71 Quid jure Canonico, remissivè.
- 72 Non permittitur heredi donatoris revocare pactum favore Tertii adjectum, nondum acceptatum.
- 73 Pena conventionalis adjecta in favorem Ecclesie, vel fisci semel commissã, an possit per contrahentem remitti, antequam acceptetur conventio? remissivè.

AD ea, de quibus in præfenti agendum est, sunt videndi, Molin. de primog. lib. 4. c. 1. Hermosill. in l. 7. gloss. 4. tit. 4. part. 5. Ant. Gom. in l. 4. c. 1. Taur. à n. 26. Par. Sancb. conf. moral. lib. 1. c. 6. dub. 1. Roderic. Suar. in l. quoniam in prioribus, q. 8. princip. C. de in offic. testament. Canev. variar. p. 1. c. 8. de donat. à n. 52. Jul. Clar. recept. sentent. lib. 4. §. donatio q. 13. Par. Molin. de just. & jur. tom. 2. disp. 265. Gratian. disceptat. forens. tom. 2. c. 331. Peregrin. de fidei commiss. art. 50. 51. Menoch. conf. 1153.

Ad Num. 1.

Perfecta donatio, tunc intelligitur, cum revocationi ad libitum donatoris subiecta non est; l. non videtur. 32. ff. de donat. caus. mort. §. alia, ubi Pichard. Ind. donation. Hermosill. in l. 4. gloss. 1. n. 1. 2. tit. 4. p. 5. Hinc est, ut ad perfectionem donationis inter vivos acceptatio donatarii regulariter desideretur; Hermosill. cum multis supra n. 18. Cyriac. tom. 7. controvers. 315. n. 25. Jul. Clar. d. §. donatio. q. 12. num. 3. Valasc. 55. n. 2. quoniam ante illam liberè potest revocari; Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2. n. 77. cum seqq. Hermosill. à n. 16. ubi plurimi, Olan. in Concord. ut. antinom. lit. D. n. 43. cum seqq. & lit. P. n. 36. De qua perfectione intelligendus est Imperator. in l. perfecta. 4. C. de donat. 3. que sub mod. ut ibi docet Glossa: nam post acceptatam donationem, nulla conditio, aut modus ei adijci poterit, invito donatario; Fontanel. de pact. nuptial. tom. 1. claus. 4. gloss. 5. n. 4. Ant. Gom. var. lib. 2. c. 4. num. 11. Intrigliol. sing. 87. n. 5. 6. Hermosill. in l. 8. gloss. 1. num. 1. d. tit. 4. Menoch. conf. 496. n. 104. Olea de ces. jur. tit. 1. q. 6. n. 15. Tondut. Canoniar. question. c. 83. n. 8. Mol. de primog. lib. 1. c. 8. n. 37. vers. Si autem Franch. decis. 213. n. 5. Decian. conf. 1. ex n. 28. Lambertim. de jur. patron. part. 1. lib. 1. q. 9. Castill. latissimè quotidian. lib. 3. cap. 10. n. 12. & num. 3. ampliat in Principe donatore, maxime si jus plenè fuerit questum donatario. Sicut enim non licet donationem in totum revocare, ita nec gravamen imponere, per quod jus donatario questum minuat, argum. l. que de tota 75. ff. de rei vendic. In contenti tamen, id est, antequam ab actu donandi discedatur, bene poterit conditio, aut modus apponi, etsi præcesserit acceptatio; Hermosill. ubi proxime, num. 1. Decian. num. 29. Peralt. in l. 3. §. qui fideicommissi; n. 68. ff. de hered. insti. Fontanel. n. 5. Sed contrarium defendunt, Castill. num. 50.

70. cum seq. Sarmient. de reditib. Ecclesiast. part. 1. cap. 4. num. 10. Ripa. respons. 63. num. 6. 8. Quæ sententia possunt, juxta quæ diximus, conciliari, nam ordo in conjunctis non attenditur, l. 2. §. Sed si quis, ff. de vulg. Quod etiam obtinet in donatione, quæ à traditione incipit; siquidem in ipso actu tradendi rem donatam, gravari donatarius poterit; deinde non ita, cum jam sit perfectissima donatio; Hermosill. d. l. 4. gloss. 1. n. 2.

Ad Num. 2.

- 6 De interpretatione l. quoties 3. C. de donat. que sub mod. videndi sunt Hermosill. in l. 7. d. tit. 4. gloss. 4. Ant. Gom. in l. 40. Taur. n. 26. Mol. sup. lib. 4. cap. 12. n. 2. Jul. Clar. d. §. donatio, q. 13. Pichard. in §. alteri, n. 24. Insti. de inutilib. stipulat. Giphani. in repet. cujusdam leg. Hæc lex 3. tit. 8. lib. 3. Ordinam. est hodie l. 2. tit. 16. lib. 5. Recopilat.
- 7 Sunt plures textus, qui probant Baldi conclusionem, ut quoties re contrahitur obligatio, possit alteri per alterum actio utilis quæri, quas recenset Gloss. fin. in l. pen. C. ad exhibend. Sed quoniam extant alii, ex quibus oppositum colligitur, Ant. Gom. ubi proxime, & variar. d. lib. 2. c. 11. n. 18. vers. Item modo, pluribus laudatis, sic distinguit. Aut res post traditionem ejus, qui dedit, perseverat, ut in disposto, commodato, & similibus; & tunc alteri obligatio ex conventionione contrahentis potest acquiri: l. Publica 26. ff. deposit. Aut rei proprietates media traditione in alium transit; ut in mutuo, quo casu Tertio actionem quæri jura non sinunt, l. certi conditio 9. §. quoniam ff. de reb. cred. Ex quo liquet, ut cum per donationem, subsequatur traditio, dominium in donatarium transeat, l. & per totum, ff. de donat. secundo donatario ex conventionione primi, & donatoris, actio competere non posset, etiamsi à traditione inciperet donatio; quod favorabiliter constitutio d. l. quoties, introduxit, ut tenet cum D. Covarr. communis; Ant. Gab. commun. lib. 3. tit. de verb. oblig. concl. 1. n. 76. Porti. lib. 2. regular. conc. 46. Cacher. decis. 85. n. 7. Cost. de patr. & nepot. p. 7. etsi contra tenent Pichard. sup. num. 27. 28. asserens in d. l. quoties, alteri per alterum actionem non quæri, sed præter juris regulas, utilem concedi secundo donatario, quæ ipsi ante dict. constitutionem non competebar.
- 8 Quæ quidem decisio cum correctoris sit juris antiqui, strictè debet interpretari, ut ultra casum ibi expressum minimè extendatur, etsi eadem, vel major ratio reperitur; D. Covarr. de matrim. p. 2. c. 8. §. 8. num. 39. Menoch. conf. 552. num. 15. Hermosill. in l. 11. gloss. 1. num. 9. tit. 5. p. 5. Gurtier. pract. lib. 2. c. 170. n. 1. vers. Non obstat fundamentum, Duens. reg. 286. Per. Barbof. in l. si constante, in princ. n. 106. ff. sol. mat. Vivi. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 17. de legib. n. 112. Tirac. de jur. marit. gloss. 2. n. 22. & communiter notatur in aub. quas actiones, C. de sacros. Eccles. Atque ita locum habere non potest in specie textus in l. cum res 22. C. de donat. quæ diversa est, prout D. Covarr. hic advertit.
- 9 Hodie verò si casus hujus legis occurreret, aliud esset de jure respondendum, per d. l. 2. Recopilat. per quam generaliter permissum est, ut alteri per alterum actio quæri possit, unde creditores rectè, sine cessione, filium donatarium convenirent; Olea de cession. jur. tit. 4. q. 9. num. 37. Azeved. in d. l. 2. num. 30. Gurtier. pract. lib. 4. qu. 59. num. 25. Ant. Gom. d. n. 18. propè finem. Quid

autem jure Canonico, an scilicet alteri per alterum actio queratur? vide Matienz. in d. l. 2. gloss. 4. num. 4. qui affirmativè resolvit, D. Covarr. in c. quamvis pactum, part. 2. §. 4. n. 4. Forum. in l. 1. n. 23. ff. de pact. Azeved. in ead. l. 2. n. 1.

Ad Num. 7.

In terminis d. l. quoties, magis communiter contra Decium receptum est, non transire dominium aut possessionem, absque traditione, in secundum donatarium, Fachin. controvers. libr. 8. cap. 88. vers. Sed in personam, Alciat. conf. 99. num. 12. Guid. Pap. decis. 512. ad finem, Franch. decis. 74. Gratian. disceptat. cap. 332. num. 8. Tiracquel. de Constitut. amp. 30. n. 3. 4. Magon. Florentin. decis. 71. n. 8. Capyc. decis. 203. Marta vot. 49. Manric. de tacit. convent. lib. 13. tit. 18. n. 3. 5. 6. Cacheran. decis. 169. n. 15. Forcatul. dialog. 63. n. 102. Arifm. Tapat. variar. sentent. lib. 2. tit. 468. in fine Tusch. pract. concl. lit. D. concl. 42. num. 13. Mol. d. disput. 265. num. 6. Ant. Gom. in dist. l. 40. num. 25. Molin. d. lib. 3. c. 12. n. 2. Menoch. conf. 85. n. 32. Hermosill. in d. l. 7. gloss. 3. n. 2. 3. Sed attenda d. 7. Partita, quæ expressè approbat sententiam Decii ea plerisque placeat, atque ita traditionem, ad transferendum dominium, & possessionem, non requiri, docent, Molin. n. 3. Mieres de majorat. part. 1. q. 24. à n. 6. Salced. ad Bernar. Diaz reg. 208. vers. Nono limita, in fine, Pat. Molin. de just. & jur. disp. 3. n. 18. vers. Quantum voluerunt, & disp. 265. n. 7. vers. Quoad confirmationem, Castill. quotidianar. lib. 4. c. 5. n. 19. 41. & lib. 5. cap. 68. vers. Quatenus verò: Nables Salcedo tract. de representat. lib. 3. cap. 12. n. 18. Hermosill. ubi proxime, n. 9. Greg. Lop. in dist. l. 7. gloss. 3. Roder. Suar. sup. quest. 8. n. 6. Castill. in l. 45. Taur. claus. 1. column. 2. in fine, & ibi Joann. Lup. num. 1.

Vers. Hanc vero Philippi.

Contrarium nihilominus cum D. Covarr. in præfenti sustinent asserentes, etiam secundum jus Partiarum traditionem esse necessariam, Anton. Gomez supra Matienz. in l. 8. gloss. 2. num. 21. tit. 7. lib. 5. Recopilat. Avend. in l. 45. Taur. gloss. 1. num. 1. Febus decis. Lusitan. 83. n. 9. Gomez Arias in d. l. 45. Tauri, n. 5. Sed nullus ex his satisfacit dict. l. Partite, quæ apertissime contra decidit, & ita communiter intelligitur.

Ad Num. 4.

Specialitatem esse in l. 1. C. de donat. que sub mod. 12. ipsius verba manifestè denorant; cum sub brevissimo contextu ter repetitur, In hoc casu: Ut pateat: in aliis ubi alimentorum favor cessaverit, aliud fore dicendum: atque ita tenent Surd. de aliment. tit. 1. q. 48. num. 65. 69. Bald. conf. 250. vol. 3. Ripa in l. fin. n. 129. C. revoc. donat. Curti. jun. in l. traditionibus, n. 16. C. de pact. Fachin. d. c. 88. vers. Nec obstat, Molin. d. disput. 265. n. 6. Sed eo casu competit etiam donatori conditio ob causam, quod speciale est contra regulam textus in §. sic itaque, Institut. de action. ut notat Gloss. in d. l. 1. Qui etiam agere potest ad implementum modi, Hermosill. in l. 6. gloss. unica, n. 19. 22. tit. 4. p. 5. Surdus verò præfaram constitutionem restringit ad donationem omnium bonorum, alias donator jure communi utetur, per illam conditionem ob causam revocans quod donavit, accedunt Intrigliol. dist.